

ABSTRAKT

Cílem této práce je seznámit čtenáře s českou literaturou zabývající se osobou Napoleona Bonaparta od počátku 19. století až po první třetinu 20. století. Dále objektivně vystihnout a pokusit se vysvětlit hlavní názory autorů, které se projeví v jejich literárních dílech.

Práce se zabývá reflexí osoby Napoleona Bonaparta v české literatuře a je formována tak, aby nastínila vývoj reflexe francouzského císaře od počátku 19. století až po první třetinu 20. století. Postupná chronologická syntéza klade důraz na stěžejní autory a jejich zlomová literární díla. Klíčové reflexi jsou podrobeni vybraní autoři působící na počátku minulého století, jmenovitě Jan Miloslav Kryštůfek, Josef Svatopluk Machar a František Josef Čečetka. Analýza děl s napoleonskou tematikou u vybraných autorů je doplněna o historický kontext doby a představení dalších autorů, kteří se totožným tématem zabývali.

Na úvod práce jsou představeny možnosti přístupu k literárnímu dílu jako k pramenu. Tato kapitola je rozšířena o analýzu eseje Liona Feuchtwangera, zabývající se vztahem mezi historickou beletrií a historií. Na úvodní část navazuje stručný životopis Napoleona Bonaparta. Následně jsou představeny první literární zmínky o Bonapartovi v pramenech osobní povahy, kronikách apod. Rokem 1815 začíná analýza a představení děl zachycující Napoleona v česky psané literatuře. Jako konečný mezník práce byl vymezen rok 1941. Převažující metodou výzkumu byla četba a reflexe primárních pramenů.

Výsledkem práce je prezentace vývoje diferencovaných pohledů na Napoleona I. v rámci české literární scény během 19. a první třetiny 20. století. Dále objektivní vystihnutí a přiblížení hlavních názorů autorů skrze jejich literární díla.

KLÍČOVÁ SLOVA

Napoleon Bonaparte, reflexe, česká literatura, 20. století